Dosarul nr. 2c-36/2025;
2-25129712-24-2c-10092025

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

04 decembrie 2025 orașul Criuleni

Judecătorul Judecătoriei Criuleni, sediul Central, Clevada Adrian, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Tezism Grup” S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată „Teomari-Com” și Darii Teodor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 10 septembrie 2025 până la 04 decembrie 2025.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 10 septembrie 2025 reclamanta S.C. „Tezism Grup” S.R.L., prin intermediul avocatului Pușuntica Eric s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Teomari-Com” și Darii Teodor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor judiciare.

În susținerea cererii reprezentantul reclamantei a invocat că, la 02 iunie 2025 între S.C. „Tezism Grup” S.R.L., în calitate de vânzător, și S.R.L. „Teomari-Com”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de furnizare nr. T1-01/02/06-25, potrivit căruia vânzătorul s-a obligat să vândă, iar cumpărătorul să cumpere mărfurile din gama celor comercializate de vânzător, în cantitățile convenite conform facturilor fiscale și să le achite, în termenele și condițiile contractului. Conform pct. 2.3 din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, predarea mărfurilor către delegații cumpărătorului se efectuează prin emiterea facturii fiscale de către vânzător, iar potrivit pct. 3.2 lit. a) din contract, cumpărătorul se obligă să efectueze plata pentru marfa livrată în condițiile prezentului contract. Potrivit pct. pct. 6.2, 6.3 din contractul nominalizat, cumpărătorul este obligat să achite marfa primită de la vânzător în lei MD conform facturilor fiscale în decurs 15 zile calendaristice din ziua primirii, modalitate de achitare fiind stabilit transferul mijloacelor bănești pe contul de decontare a vânzătorului.

Relevă că, tot în corespundere cu contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 Darii Teodor, administratorul S.R.L. „Teomari-Com”, deține calitatea de fidejusor, iar conform clauzei de la pct. 7.5, fidejusorul răspunde în mod indivizibil și solidar pentru obligațiile contractuale ale cumpărătorului, ce derivă din contract. Astfel pe parcursul executării contractului de furnizare, pârâta S.R.L. „Teomari-Com” a achiziționat de la reclamantă diferite mărfuri, semnând în acest sens toate facturile fiscale emise, formând o datorie față de ultima în mărime de 25 047,26 lei.

În vederea soluționării amiabile a litigiului dintre părți, conform clauzei prevăzute la pct. 7.1 din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, la data de 12 august 2025 în adresa pârâților au fost expediate somații prin care s-a solicitat stingerea datoriei și a penalității contractuale, calculată pentru neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor.

Conform avizului de recepție, somațiile expediate de reclamantă s-au restituit cu statut „plecat”, iar pârâții nu au comunicat acesteia despre încetarea activității sau despre intenția de a nu-și onora obligațiile contractuale, precum și în egală măsură, nu au întreprins nici o acțiune în vederea satisfacerii pretențiilor reclamantei.

Susține că, la ziua depunerii acțiunii pârâții înregistrează față de reclamantă o datorie contractuală în mărime de 25 047,26 lei, iar alte acțiuni în scopul remedierii litigiului și stingerii datoriei, pârâții nu au întreprins. La caz, reclamanta a încheiat cu pârâta la data de 02 iunie 2025 contractul de furnizare nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, care este în esență un contract de vânzare-cumpărare. Prin acest act generator de drepturi și obligații reciproce S.R.L. „Teomari-Com” s-a obligat să procure mărfurile din gama celor comercializate de S.R.L. „Tezism Grup”, în cantitățile convenite conform facturilor fiscale și să achite, în condițiile contractului. Totodată, în vederea garantării executării obligațiilor asumate de S.R.L. „Teomari-Com”, pârâtul Darii Teodor și-a exprimat consimțământul de a avea calitatea de fidejusor și de a răspunde pentru obligațiile contractuale ce îi revin pârâtei S.R.L. „Teomari-Com”. Potrivit cap. 2 din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 semnarea facturilor fiscale se asimilează cu recepționarea și acceptarea mărfii de către cumpărător. Totodată, contractul prevede dreptul cumpărătorului de a obiecta vânzătorului, ulterior livrării mărfurilor, cu privire la calitatea/cantitatea mărfurilor procurate – drept de care acesta nu a făcut uz. Astfel, consideră că se atestă recunoașterea de către pârâți a datoriei față de reclamantă., precum și a întinderii acesteia, fapte manifestate prin acceptarea și semnarea facturilor fiscale eliberate de reclamantă.

Cu privire la încasarea penalității contractuale în temeiul clauzei penale înserată în contractul de furnizare, reprezentantul reclamantei a menționat că, potrivit pct. 6.4 din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, dacă cumpărătorul nu achită marfa primită în condițiile prevăzute de pct. pct. 6.2 și 6.3, atunci cumpărătorul este obligat să achite penalități în valoare de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere calculate asupra sumelor datorate. Astfel, atât neexecutarea, cât și executarea necorespunzătoare a prevederilor din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 condiționează aplicarea clauzelor de la pct. 6.4 din contract și oferă dreptul creditorului de a solicita penalitatea. Potrivit actului privind decontările reciproce dintre S.R.L. „Tezism Grup” și S.R.L. „Teomari-Com”, au fost eliberate facturi pentru sumele corespunzătoare, scadente la Factura fiscală seria/nr. EAY 000111953 din 03 iunie 2025 în sumă de 23 847,26 lei (scadentă la 19.06.2025) și Factura fiscală seria/nr. EAZ 000043320 din 04 iulie 2025 în sumă de 1200,00 lei (scadentă la 21 iulie 2025). Penalitatea contractuală pe care pârâții urmează să o achite în beneficiul S.R.L. „Tezism Grup” pentru perioada 19 iunie 2025 – 05 septembrie 2025 constituie suma de 9701,67 lei.

Referitor la solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de asistență juridică a menționat prevederile art. art. 82, 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și faptul că la materialele cererii sunt anexate ordinele de plată prin care se confirmă achitarea de către reclamantă a taxei de stat în mărime de 1439,92 lei și a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei, restituirea cărora solicită a fi efectuată din contul pârâților. Totodată, la lucrările dosarului este anexat ordinul de plată prin care se confirmă achitarea de către reclamantă în beneficiul BAA „Paladii, Catan și Asociații” a sumei de 6000,00 lei pentru serviciile de asistență juridică beneficiate conform contractului de asistență juridică încheiat. A mai menționat că, la stabilirea onorariului avocatului s-a

ținut cont de Hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din R. Moldova nr. 19-02/27.05.2022 privind recomandările cuantumului onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică. Astfel, suma solicitată spre a fi încasată din contul părții pârâte este una reală, rezonabilă și proporțională complexității cauzei, volumul de lucru efectuat, precum și cu valoarea acțiunii.

Reieșind din pretențiile formulate, prin cererea de chemare în judecată reclamanta S.R.L. „Tezism Grup" solicită încasarea în mod solidar de la S.R.L. „Teomari-Com" și Darii Teodor a datoriei contractuale în mărime de 25 047,26 lei, a penalității în mărime de 9701,67 lei, cât și restituirea tuturor cheltuielilor de judecată suportate: taxa de stat în sumă de 1439,92 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000,00 lei.

Temeiuri de drept în susținerea cererii au fost invocate prevederile art. art. 10, 11, 774-776, 799, 992, 1048 alin. (1) și (3), 1108, 1628 alin. (2), 1629, 1640 Cod civil.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin încheierea instanţei de judecată din 15 septembrie 2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Societatea Comercială „Tezism Grup" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată „Teomari-Com" și Darii Teodor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, pârâtei fiindu-i oferit un termen de 30 zile din momentul comunicării pentru a depune referinţa pe marginea acţiunii (f. d. 35).

Instanţa de judecată constată că, în adresa juridică (sediul) pârâtei S.R.L. „Teomari-Com" – satul Işnovăț, raionul Criuleni, și la domiciliul pârâtului Darii Teodor – satul Işnovăț, raionul Criuleni, au fost expediate încheierea instanţei, copia de pe cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate la ea (f. d. 35-42), însă scrisorile au fost remise în adresa instanţei cu adeverinţele factorului poştal din 09.10.2025 cu mențiunea „Nereclamat". Astfel, se atestă că pârâții au fost înștiințați legal despre declanșarea procesului civil la acțiunea reclamantei S.R.L. „Tezism Grup" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, însă în termenul de 30 zile oferit, nu au depus referinţă pe marginea acesteia.

Prin urmare, pârâții S.R.L.„Teomari-Com" și Darii Teodor nu s-au conformat indicațiilor stabilite în încheierea din 15 septembrie 2025, cât și în termenul stabilit de instanță, are ca efect pierderea unui drept procedural ce nu a fost exercitat în modul și termenul legal imperativ, fără a aduce atingere dreptului subiectiv.

Mai mult decât atât, conform jurisprudenței CtEDO (Ghirea contra Moldovei, cererea nr. 15778/05, hotărârea din 26 septembrie 2012), principiul egalității armelor este unul din elementele noțiunii mult mai largi a procesului echitabil, care prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. Curtea notează, că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace

pentru a prezenta argumentele sale (Varnima Corporation International S.A. vs Grecia, nr. 48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur vs Franţa, nr. 63879/00, §32, 03 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr. 32576/96, §32, CtEDO 2002-VIII).

Urmare, în conformitate cu prevederile art. 276^4 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată a soluţionat cererea în baza materialelor anexate la dosar.

Starea de fapt şi circumstanţele cauzei. Aprecierea instanţei:

Apreciind probele administrate la materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speţei, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată parţial, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, Instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele, care au importantă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile art. 5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice. Articolul 10 alin. (1) Cod civil, expres menționează că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu lege, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În conformitate cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile, iar în corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Conform prevederilor art. 312 alin.(1) Cod civil, consimţământul este manifestarea exteriorizată de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.

În conformitate cu art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În temeiul art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1), și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Prevederile art. 901 alin. (1) Cod civil stipulează că, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit art. 912 alin. (1) Cod civil, creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă.

Conform art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească prețul convenit.

În conformitate cu prevederile art. 1115 Cod civil, obligaţia de predare a bunului se consideră executată în momentul predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el, iar conform art. 1116 Cod civil, cumpărătorul este obligat să efectueze acţiuni care, în conformitate cu uzanţele, sunt necesare din partea lui pentru garantarea predării şi primirii bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Raportând dispoziţiile normelor legale la circumstanţele cauzei, instanţa de judecată a stabilit că, la 02 iunie 2026 a fost încheiat contractul de furnizare nr. TI-01/02/06-25 între reclamanta S.R.L. „Tezism Grup”, în persoana directorului Digolean Andrei, în calitate de vânzător, și pârâta S.R.L. „Teomari-Com”, în persoana administratorului Darii Teodor, în calitate de cumpărător, obiectul contractului constituind în faptul obligării vânzătorului să vândă, iar cumpărătorului să cumpere, mărfuri din gama comercializare de vânzător, în cantitățile convenite conform facturilor fiscale și să le achite în termenele și condițiile stipulate (f. d. 21). În acord cu pct. 2.3 din contractul nr. T1-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, predarea mărfurilor către delegații cumpărătorului se efectuează prin emiterea facturii fiscale de către vânzător, iar potrivit pct. 3.2 lit. a) din contract, cumpărătorul se obligă să efectueze plata pentru marfa livrată în condițiile prezentului contract.

Totodată, în temeiul prevederilor contractuale, la capitolul „Modalitatea de plată”, părțile contractante au stabilit: prețul mărfurilor exprimat în MDL, în conformitate cu factura fiscală, cumpărătorul fiind obligat să achite marfa primită de la vânzător conform facturilor fiscale în decurs de 15 zile calendaristice din ziua primirii (pct. 6.1, 6.2 din contract), iar modalitatea de achitare definită de părți este transferul mijloacelor bănești pe contul d decontare a vânzătorului (pct. 6.3 din contract).

Astfel, potrivit Facturilor fiscale seria/nr. EAY 000111953 din 03 iunie 2025 și seria/nr. EAZ 000043320 din 04 iulie 2025, semnate de ambele părți S.R.L. „Tezism Grup” și S.R.L. „Teomari-Com”, se atestă că reclamanta și-a executat pe deplin obligația asumată

prin contract și a livrat marfa solicitată în cantitățile convenite, iar pârâta a recepționat mărfurile (f. d. 22-23). În acest context, instanța ține să menționeze că actele juridice nominalizate sunt valabile şi recunoscute de ambele părţi, nefiind declarate nule, respectiv produc efecte juridice.

Potrivit pct. 6.2 din contractul de furnizare părțile au decis de comun acord termenul de achitare a mărfurilor recepționate, și anume în decurs de 15 zile calendaristice din ziua primirii, astfel se constată că factura fiscală seria/nr. EAY 000111953 din 03 iunie 2025 a devenit scadentă la 19 iunie 2025, respectiv factura fiscală seria/nr. EAZ 000043320 din 04 iulie 2025 a devenit scadentă la 21 iulie 2025. Prin urmare, se constată că cumpărătorul S.R.L. „Temari-Com" nu şi-a executat obligaţia de plată a mărfii recepționate, formând o datorie în mărime de 2 5047,26 lei la situația din 01 septembrie 2025, datorie ce nu a fost restituită până la data depunerii acţiunii în instanţă.

Instanța de judecată reține că, potrivit actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada ianuarie –august 2025 între S.R.L. „Tezism Grup" și S.R.L. „Teomari-Com" se atestă că pârâta nu a efectuat careva plăți în contul stingerii prețului contractului (f. d. 24).

La acest compartiment instanța de judecată ține să menționeze că având în vedere faptul că, pârâta nu a prezentat dovezi care ar confirma faptul lipsei datoriei față de reclamantă, cerința referitor la încasarea datoriei formate conform contractului de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 în mărime de 25 047,26 lei, este întemeiată.

În partea pretenției de încasare a penalității în baza contractului de furnizare, instanța la fel o reține ca întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art. 947 alin. (1), (2) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.

În sensul descris, clauza penală constituie o evaluare convențională și prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestației la care s-a îndatorat.

Potrivit prevederilor art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Conform art. 949 alin. (1) Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii.

Iar potrivit art. 966 alin. (1) Cod civil, executarea stinge obligaţia numai în cazul în care este efectuată în modul corespunzător.

Instanța de judecată a constatat că, potrivit pct. 6.4 în coroborare cu pct. 6.2 din contractul de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, părțile au convenit că, dacă cumpărătorul nu achită marfa primită, atunci acesta este obligat să achite penalități în valoare de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, calculate asupra sumelor datorate.

În speță, instanța de judecată reține că, reclamanta a făcut proba executării obligației și a demonstrat neexecutarea obligației de plată de către pârâtă în termen a mărfurilor recepționate.

Dat fiind faptul că s-a constatat o neexecutare esențială a obligaților asumate prin contractul de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025, prin neachitarea prețului mărfii

procurate, instanța de judecată consideră pretenția reclamantei cu privire la încasarea penalității contractuale prevăzută la pct. 6.4 din contractul menționat supra, una întemeiată. În acest sens, reclamanta a prezentat calculul penalității pentru neplata în termen a bunurilor procurate conform Facturilor fiscale seria/nr. EAY 000111953 din 03 iunie 2025 și seria/nr. EAZ 000043320 din 04 iulie 2025, prin care se atestă că penalitatea contractuală pentru perioada de întârziere: 19 iunie 2025 – 05 septembrie 2025 constituie 9701,67 lei.

În virtutea circumstanțelor stabilite, instanţa de judecată consideră necesar să admită pretenția reclamantei cu privire la încasarea penalității în mărime de 9701,67 lei.

Cu referire la pretențiile reclamantei către pârâtul Darii Teodor cu privire la încasarea datoriei, penalității contractuale și a cheltuielilor judiciare, ca urmare a clauzei de fidejusiune, instanța de judecată reține următoarele:

Conform art. 1628 alin. (1), (2) Cod civil, garanţiile personale pot fi accesorii (fidejusiunea) sau autonome. Fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

Art. 1633 alin. (1), (2) Cod civil stipulează că, garanţia personală poate fi asumată de către garant prin contract încheiat cu creditorul (contract de fidejusiune sau, după caz, contract de garanţie personală autonomă). În cazul garanţiei personale asumate prin contract, se consideră că creditorul a acceptat oferta garantului de a contracta garanţia personală de îndată ce oferta a parvenit la creditor (…). Totodată, potrivit art. 1634 alin. (1) Cod civil, contractul sau actul juridic unilateral prin care se asumă o garanţie personală trebuie să fie încheiat în scris, sub sancţiunea nulităţii.

În temeiul art. 1636 alin. (1) Cod civil, obligaţia garantată prin fidejusiune poate fi prezentă sau viitoare, pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

Potrivit art. 1640 Cod civil, cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Pornind de la normele legale citate instanța de judecată a constatat că, prin acțiunea depusă de reclamanta S.R.L. „Tezism Grup” se pretinde încasarea în mod solidar de la S.R.L. „Teomari-Com” și Darii Teodor în baza contractului de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 a datoriei contractuale în sumă de 25 047,26 lei, a penalității în mărime de 9701,67 lei, cât și cheltuielilor judiciare legate de achitarea taxei de stat, taxei de timbru și pentru acordarea asistenței juridice.

Rezultând din explicațiile părții reclamante din cererea de chemare în judecată, în scopul asigurării executării obligațiilor acceptate de pârâta S.R.L. „Teomari-Com”, pârâtul Darii Teodor și-a exprimat consimțământul de a avea calitate de fidejusor și a de a răspunde pentru obligațiile contractuale ce-i revin pârâtei, potrivit pct. 7.5 din contractul de furnizare care prevede că „fidejusorul răspunde în mod indivizibil și solitar pentru oricare și toate obligațiile cumpărătorului în baza sau în legătură cu prezentul contract”.

În speță, studiind contractul de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 instanța de judecată a stabilit că, se identifică 2 părți contractante: pe de o parte Vânzătorul – S.R.L. „Tezism Grup”, legal prezentată prin dl Digolean Andrei, în calitate de director și pe de altă parte Cumpărătorul – S.R.L. „Teomari-Com”, legal prezentată de prin dl Darii Teodor, în calitate de administrator și *fidejusor*. Concomitent, la compartimentul semnatarii

contractului, instanța de judecată atestă semnătura directorului S.R.L. „Tezism Grup”, Digolean Andrei și directorului S.R.L. „Teomari-Com”, Darii Teodor, lipsind semnătura persoanei fizice Darii Teodor, în calitate de garant (fidejusor).

La fel, din conținutul contractului se desprinde înserată o clauză de fidejusiune ce se conține în pct. 7.5 din contractul de furnizare, alte prevederi în acest sens nu au fost prevăzute de părți.

Aici, instanța de judecată relevă că, fidejusiune ia naștere dintr-un contract încheiat între fidejusor și creditor, prin care primul își ia angajamentul față de cel de-al doilea de a garanta executarea obligațiilor asumate de către debitor. Totodată, înserarea clauzei de fidejusiune în contractul încheiat între creditor și debitor trebuie făcută expres, în scris, *identificând clar părțile*, obligația principală garantată, limitele răspunderii (totală/parțială) și caracterul solidar al fidejusorului. Aceste elemente cheie asigură creditorul că fidejusorul va răspunde în cazul în care debitorul principal nu își îndeplinește obligațiile.

Raportat la regulile de interpretare menționate, este importantă, în calificarea clauzei de fidejusiune, stabilirea voinței reale a garantului de a se obliga ca fidejusor, cu toate consecințele ce derivă din această calitate. La stabilirea voinței de a contracta ca un garant personal este prevederea clară și neechivocă în cuprinsul contractului a calității de fidejusor, fidejusiunea urmând a fi prevăzută expres printr-un înscris autentic sau *sub semnătură privată*.

În consecință, din analiza contractului de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 instanța reține că clauza de fidejusiune inserată nu îndeplinește condițiile de valabilitate ale convenției, nefiind respectată condiția consimțământului liber exprimat la încheierea sa, or manifestarea de voință a pârâtului Darii Teodor în sensul de a se obliga ca fidejusor cu scopul de a garanta angajamentele asumate de S.R.L. „Teomari-Com” față de creditor, urmează a fi una expresă, neputându-se deduce doar din inserarea solidarității răspunderii.

Astfel, în speță instanța de judecată ajunge la concluzia netemeiniciei pretențiilor reclamantei privind încasarea din contul pârâtului Darii Teodor a sumelor solicitat din acțiune, urmând a fi respinse din motivele enunțate mai sus.

Subsidiar, reieşind din circumstanţele stabilite şi din normele de drept citate, instanţa de judecată consideră necesar a admite parțial cererea și dispune încasarea de la S.R.L. „Teomari-Com” în beneficiul S.R.L. „Tezism Grup” S.R.L. a datoriei formată în baza contractului de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 în mărime de 25 047,26 lei și penalitatea contractuală în mărime de 9701,67 lei, în total suma de 34748,93 lei.

În ce privește încasarea cheltuielilor de judecată instanța menționează următoarele:

Potrivit art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.

Prin prisma normelor legal citate, de la pârâta S.R.L. „Teomari-Com” se va încasa în beneficiul reclamantei S.R.L. „Tezism Grup” cheltuielile de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat și taxei de timbru la depunerea acțiunii. Pentru justificarea cheltuielilor de judecată reclamanta a prezentat ordinele de plată a taxei de stat nr. 10234 din 04 septembrie 2025 (f. d. 5), și a taxei de timbru nr. 10235 din 04 septembrie 2025 (f. d. 6), așadar, de la pârâtă se va încasa în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată suportate în

legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 1439,92 lei și taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

Potrivit art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistenţă juridică se atribuie la cheltuieli de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (l) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform materialelor cauzei se atestă faptul că, interesele reclamantei S.R.L. „Tezism Grup" au fost reprezentate de către avocatul Puțuntica Eric, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria/nr. MA 1562781 din 04 septembrie 2025 (f. d. 4), instanţei fiindu-i prezentat ordinul de plată nr. 10233 din 04 septembrie 2025, prin care BAA „Paladi, Catan și Asociații" a fost remunerat cu suma de 6000,00 lei pentru prestarea serviciilor juridice conform contractului nr. TGT/C/ din 04.09.2025.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. În plus, la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, conform practicii CEDO instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ţine cont de *complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat, tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru* (*cauza* Amihalachioaie v Moldova, *cauza Iatridis v. Grecia).*

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obţinut, restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client, experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Caracterul rezonabil al cheltuielilor de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică, rezultă nemijlocit din acțiunile realizate de către reprezentantul reclamantei, avocat Puțuntica Eric – deplasarea la sediul clientului și întrevederea în scopul prezentării situației litigioase, studierea materialelor prezentate de client, întocmirea contractului de asistență juridică, întocmirea cererilor prealabile, calculului penalității, întocmirea cererii de chemare în judecată, întocmirea anexelor și certificare acestora, expedierea către instanță a acțiunii, potrivit Raportului de activitate a avocatului, parte componentă a acțiunii (f. d. 14).

Cu titlu de consecință a admiterii pretențiilor înaintate de S.R.L. „Tezism Grup" către S.R.L. „Teomari-Com" instanța de judecată încasează de la ultima suma de 6000,00 lei, drept compensare a cheltuielilor de asistență juridică, ca fiind reale și rezonabile la caz.

În conformitate cu prevederile articolelor 82-83, 236, 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă Societatea Comercială „Tezism Grup” S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată „Teomari-Com” și Darii Teodor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Teomari-Com”, IDNO 1018600045735, cu sediul în raionul Criuleni, satul Işnovăț, în beneficiul Societății Comercială „Tezism Grup” S.R.L., IDNO 1006600008117, cu sediul în mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, 42/7, ap. 58, datoria formată în baza contractului de furnizare nr. TI-01/02/06-25 din 02 iunie 2025 în mărime de 25 047,26 lei, penalitatea contractuală în mărime de 9701,67 lei, cheltuieli legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii în instanță în sumă de 1439,92 lei, cheltuieli de achitare a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6000,00 lei, în total suma de 42 388,85 lei (patruzeci și două mii trei sute optzeci și opt lei 85 bani).

În rest pretențiile reclamantei se resping ca neîntemeiate.

Se explică părţilor că, instanţa de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 zile este un termen de decădere) sau dacă participanții la proces în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Hotărârea motivată întocmită la data de 10 februarie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător /*semnătura*/ Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:
Judecător Clevada Adrian